

Fietskampeerweekend : Hemelvaarttocht Antwerpen – Maastricht 2014

Deze tocht zou voor mij de eerste (kampeer)fietstocht met de Vakantiefietsers worden. Doordat de vierdaagse in samenwerking met de Wereldfietsers gebeurde, zou het een kennismaking met een relatief grote groep onbekenden worden. Toch bleek achteraf dat het hoge deelnemersaantal alleen maar de ervaring verrijkt heeft en de beleving zo mogelijk nog ruimer en intenser.

Voor de afspraak op woensdagnamiddag of -avond in camping “De Molen” op de westoever in Antwerpen hoefde ik mij alvast geen zorgen te maken: het wees zichzelf uit wie de deelnemers aan de tocht waren en ik werd er bovendien met open armen ontvangen, ook al waren de andere deelnemers mij toen nog onbekend.

Ondanks het feit dat sommige deelnemers (in totaal waren er tussen de 50 en 60 voorzien!) pas 's anderendaags zouden toekomen, zat de sfeer er al goed in en werd er door de organisatie meteen gestart met een indeling van de groepen voor 's anderendaags. Keuze was er tussen de 'snelle', een 'gemiddelde' en een meer recreatieve of 'rustige' groep. Hoewel niet steeds duidelijk tot welke groep men zichzelf dan wel diende te bekeren, heeft iedereen toch zijn plaatsje gevonden.

De start op donderdag verliep rustig en gemoedelijk en de weergoden leken ons gunstig gezind, ondanks de eerder gematigde voorspellingen. De afspraken aan het centraal station in Antwerpen liepen wel wat in het honderd, maar na een verder vlotte eerste fietsdag kwamen wij toe op camping De Heimolen in Baarle-Nassau (of was het nu Baarle-Hertog?). Tijdens de fietstocht, die regelmatig de grenzen kruiste, werd het steeds maar onduidelijker op welk grondgebied wij ons nu wel bevonden, Belgisch of Nederlands? Niemand liet het echter aan zijn hart komen en op het tentenpleintje werden complexloos nieuwe 'enclaves' met gemengde bevolking gesticht.

Hier bleek wel een eerste maal dat de meeste campings - hoe goed de voorzieningen er ook zijn - niet berekend zijn op een toevloed van een groep van meer dan 50 fietsers, die na een dag van hard labuur ook graag een douche nemen en gebruik maken van het sanitair... Geen nood, wassen en de vaat doen werd wat later zowaar soms een groepsgebeuren.

Er werden kookgroepjes gevormd en wie hier en daar eens rondkeek kon er ware culinaire hoogstandjes ontdekken. De Vakantiefietsers trakteerden bovendien op een wijntje (de Albert Heyn deed fantastische zaken, zeker de wijnafdeling...).

Ook al verstoorde een plaatselijk buitje de gastronomische bezigheden even, de sfeer zat er goed in en na het diner en een bezadigde 'after-party' kon iedereen voldaan zijn tentje terug opzoeken voor een weldoende slaap.

Vrijdag verliep rimpelloos en er werd vlot gefietst, waarbij meerdere malen de (territoriale) grens overschreden werd. Het obligate bezoek aan de plaatselijke Albert Heyn in de late namiddag werd op natuurcamping "Klein-Frankrijk" in Leende gevolgd door een glaasje.

Er werd nadien een degustatie-menu bereid door Johan, die daarna unaniem uitgeroepen werd tot chef-kok van de Vakantie- en Wereldfietsers en oververdiend de prijs van de beste asperge-bereiding van deze fietstocht in de wacht sleepte. Na één of meerdere glaasjes in de taverne werd de dag gemoedelijk en voldaan afgesloten.

Zaterdag begon met een stralende zon en de mooie tocht leidde o.a. langs aardse geneugten als de trappistenbrouwerij de Achelse kluis en de kasteelbrouwerij "Ter Dolen". Na aankomst in de mooie Camping Holsteenbron in Zonhoven werden we getrakteerd op een wit en rood wijntje door de Wereldfietsers. Sommigen zochten daarna de taverne op voor een avondmaal, anderen verkozen het zelf gekookte potje.

In de avond werden we belegerd door zwermen muggen (of waren het knijten of knotjes?). Wat de benaming ook moge zijn, in het Nederlands of het Vlaams, de beestjes waren erg volhardend, hebben weinigen gespaard en hebben het buitenleven dat we van de vorige dagen gewoon waren danig verstoord. Velen verkozen daarop noodgedwongen de rust van hun tentje en al snel keerde de stilte op de camping weer, met uitzondering van wat nachtelijke dierlijke geluiden en een enkele snurker...

Eens de zondag aangebroken, bleken velen reeds andere plannen gesmeed te hebben dan de voorziene eindbestemming Maastricht; sommigen om een kortere weg huiswaarts te vinden, anderen omdat ze nog enkele dagen verder wilden fietsen. Het vertrek was dan ook wat chaotischer dan de voorgaande dagen en de groepjes voor één dag gingen alle windrichtingen uit, niet zonder iedereen uitgebreid te groeten en uit te zwaaïen. Degenen die toch Maastricht bereikten, kwamen daar in een grote mensenmassa terecht voor de jaarlijkse 'Reuzenstoet'.

Het was al bij al een bijzonder geslaagde tocht, met een erg ontspannen en gemoedelijke sfeer. De bundeling van fietsers van de Vakantiefietser en de Wereldfietser verliep rimpelloos en spontaan; vermoedelijk zullen nationaliteitsvraagstukken en bijhorende moppen pas weer de kop opsteken bij de nakende wereldbeker voetbal.

Velen hebben hier ook ervaringen kunnen uitwisselen met gelijkgestemden en daarbij ongetwijfeld ook inspiratie opgedaan voor nieuwe toekomstige reizen. De formule sloeg in ieder geval aan en is zeker voor herhaling vatbaar ! --- Pierre Nivelles

